

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Martino episcopo et confessore. Cap[itulum]. xlvij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse nouēbris occurrētibus Fo. cclxvi.

mum proprijs pedibus repedaui. **L**epit autē psalterium mente discere velle. **L**unq; vsq; ad psalmū decimūseptimū didicisset: et ultra memorie commēdare nō posset: in ecclesia sancti christophori ante crucifixū orans: obtinuit et celeritatem in addiscendo: et firmam memoriā in retinendo. Sicq; in breui diuina gra psalterium totum memorie cōmendauit: ipsūq; quotidie legere cepit. Factusq; est clericus: et pcessu tēporis siccis episcopus: qui populū dei verbo et exemplo instantius refouens clarus sanctitatem iugit ad christum.

¶ De sancto Probo epō.

Cap. xlv

Rob^o epi

Rob^o episcopus rauenna tū. vij. apud eandem ciuitatē claruit. Hic est miris et pius fide religiosissim^{us}: clarus in specie: fulgidus in ope: sapiens eloquio: plenus gratia spiritus sancti: oēs languidos ad se veniētes quacuq; detentos validudie curabat: spiritusq; immūdos de obsessis corporibus expellebat. Qui postq; sic ad occasum vite instante tempore: angelica conspexit agmina: statim elapsa est de corpore eius sancta anima quarto idus nouēbris. Sepultusq; est a filiis suis in ecclesia suo nomini dedicata: vbi in miraculis et virtutibus viuit.

¶ De sanctis Liberio Modesto et Florētia martyribus.

Cap. xlvj.

Liberius:

Liberius: et florētia martyres passi sunt apud agathensem ciuitatē sub dioctetiano imperatore. Fuit enim tyberius eiusdē vrbis helei nobilitis: sed pagani filius: qui valeriano imperatori plurimum erat dilectus. Anno igit. viij. eius imperij: valerianus heleo suasi: vt filium quem christianū nouerat ad sacrificia prouocaret. Quod dū ille per dies plurimos facere studeret: et tyberius puer in fide christi immobilis perseueraret. Tum imperator hec audisset: fecit ipm teneri: et in catomō fustibus diuisi cedi. Tum autē cedentiū brachia aruissent: et ipse imperator in manu torzionem maximam sensisset: cepit exclamare: et tyberium magus appellare. Pro quo tyberius orauit: et continuo sanitate recepit: quem valerianus emēdandū patri tradidit. Pater nō iunemem in triclino delictijs et muscis ac loculatoribus et puellis pleno diuercerit: et a christianitate reuocaret. Orante nō

sancto claritas ei de celo refulsit: odorq; maris mus refragauit. Quod dum pater ad videndū fuisset: putans qd dñi eius filium consolaturū vltitasset: cōtinuo excecatur: et ab imperatore p lumine recuperando ad tēpla deoz adducitur: sed sine vlla gratie impetratōne reuertit: oratione autē filij illuminatur. Tum autē heleus filium tanq; magum perdere velle: ab angelo cum modesto quodā christiano rapitur: et ipso duce vitā flumen eucharum transiūdanf: atq; sub quercus arbore collocatur: vbi ambo degētes vsq; ad dioctetiani tēpora pcedebāt: et miraculis clarentes multos cōuerrebat. **¶ Eodē autē tēpore cum filius maximiani imperatoris a diabolo oppressus esset: et a nemine nisi a tyberio se ei ciedū clamaret: requisitus sanctus et romaz cum modesto perductus imperatoris filiū a demonio liberauit. S; dioctetian^o collega maximiani eos detinuit: et pdicta magice artibus attribuēs dñi sacrificare recusatē: ipsos onustos ferro per dies plures in carcere arauit: et fame nimia afflxit. Quos āgelus dñi celesti de celo fuso lumine cōfortauit. Sed cum iussu imperatoris bestijs expōsit essent: et in nullo ab eis lesi fuissent: in cibariū ignis mittunt: in quo psallentes dño inusti pentus pseruant. Inde leoni ferocissimo subijciunt: s; ab eo intacti per oia custodiunt. Quos vidēs florentia quedā matrona in xpm credidit: et statim cum predicis martyribus detenta fuit. Quos oēs dioctetian^o mādauit in carasta leuari: et durissimē cedi. Orantibus nō sanctis: terre motus factus est nimis: et tēplo deoz corripere plurimi gentiliū oppressi sunt: imperator nō cū paucis euasit. Sancti nō martyres ab angelo de carasta erepti: et ad locum iuxta pristinum fluium eucharum territorij agathensis in momento sunt reducti: vbi oratione fusa ad dominū migrauerunt quarto idus nouēbris.**

¶ De sancto Martino episcopo et confessore.

Cap. xlvij.

Martin^o saba

Martin^o saba rie pannonoz oppido nobilibus parētib; et gētilibus oriūdus: sed intra itatā papie alius: cum patre suo tribuno militū sub cōstantio et iuliano imperatoribus militauit.

Non tamen sponte: quia ab infantia diuinitus inspiratus annoz decē inuitis parētib; ad ecclesiam pfugit: seq; cathecumēnū fieri postulat uit. Et tūc etiā heremū intra set: nisi eratis infirmitas obstrisset. Sed cū cesares filios militum veteranoz ad militandū scriberent: martinus annoz quādecim ad militiā vgetur: vno tūc seruo cōtētus: cui tamē versus vice dominus

L. lxx

seruiebat: sepiusq; ministrabat: et calciamenta detrahebat. ¶ Quodā hyemali tēpore in portā ciuitatis ambianensium obuiū habuit pauperem nudum. Qui cū a nullo elemosinam accepisset: et martinus iam omnia in pauperes consumpserat: chlamydem que sibi sola restabat dimisit: et dimidiā nudo tribuit: reliquā poterat se vestire. Sequenti nocte christum chlamydis sue parte qua pauperē texerat indutum vidit: ipsumq; ad angelos circumstantes loquentē audiuit: martinū adhuc cathecuminū ipā se veste texisse: vnde ex hoc vir dei diuinā gratiā recognoscens cum esset annorum. xvij. baptizari se fecit: et postmodū duobus annis ad preces sutribuni: qui expleto sui tribunatus tēpore renūciare seculo promittebat: solo nomine militauit. ¶ Interea barbaris intra galliam irruentibus: iulianus cesar cōtra eos pugnaturus stipendium militibus erogabat. At martinus nolens decetero seculo militare: stipendium recusauit recipere: sed imperator ipsum putabat renūciare militie: non religione fidei: sed metu imminētis belli. Martinus hō se ante acies inermem signo crucis solo munitū in crastino se staturum spopōdit: ppter quod a cesare custodiri iussus fuit. Sed die sequenti hostes se et sua oia sponte imperio subsiderunt. ¶ Deinde relicta milita ad sanctū hylarū pictauesem episcopū perrexit: a quo acolytus ordinatus: monitus a deo per soporem: parētes suos adhuc gentiles visitare decreuit: multaq; se aduersa passurum predictit. Nam inter alpes incidit in latrones: et cum vnus in capite eius securim vibrasset: alter ferientis ictum sustinuit: vincis tñ post tergū manibus vul eorū custod sedus tradit. Cui vir domini christū predicauit: et eum ad fidem conuertit: ipseq; martinū dimisit: et laudabilem vitam duxit. Veniens autē ad parentes matrē conuertit: patrem hō in malis perseuerantē relinquit. Sed cum heresis arriana per totū orbē pullularet. Martinus dū obstitere: publice cecus: et de ciuitate cicetrus mediolanū rediit: et sibi monasterium sibi statuit. Sed inde ab arrianis cecus ad insulam gallinatas cum vno solo presbytero abiit: vbi hellebori venenati gramen in cibum et ignorantia sumpsit: quod virtute orationis nil ei nocuit. ¶ Audito hō q; beatus hylarius pictauesis de exilio rediret: obuiam eum profectus est: et iuxta pictauesam monasterium ordinauit: vbi dū parū per a monasterio discessisset: reuersus quendā sine baptismo defunctū inuenit: cuius corpus in cellam suam duxit: ipsumq; sua oratione suscitauit: qui annis pluribus postea superuixit. ¶ Alium etiam seruū cuiusdā in picini nobilis viri: qui se laqueo suspenderat: vite restituit. ¶ Euz autē plebs turonica episcopo careret: ipm sanctū virum: quīs plurimum renitentē sibi ordinari petijt. Quidam autē ex episcopis nomine defensor plurimū resi-

stebat: eo q; martinus vultu nimium despectus apparebat: qui tamē a populo est cōfutus: et martinus in episcopū sublimatus. Terum cum populū cōcursum nō ferreret duo milia extra urbem monasteriū cōstituit: vbi cum monachis ierē. in multa abstinentia vixit. ¶ Dum quidam sub nomie martyris coleret: et martino nihil de eius vita vel martyrio cōstare posset: orauit ad dñm: vt cuius esset meriti sibi indicaret: cōuersusq; ad leuam vidit vmbra que martino dixit: se esse latronis animā que in altari colebat: q; a sceleratis percussus fuerat: et in inferno dānatus: et cōtinuo ep̄s altare destruxit. ¶ Tertium quoq; mortuū suscitauit iunenē videlicet quendā qui ad sepulturā ferebat: et in medio capī a matre et multitudine populū plangebaf. Quē qdē adolescentē matri compatiēs a mortuis excitauit: et multitudinē paganorū asstantē conuertit. ¶ Cum quendā nauis periclitaret: negotiator quidam licet gentilis martinū vocauit: et statim tranquillitas magna successit. ¶ Dū in quodā loco templū idolorum diruisset: et arbozem pini demoni dedicatā excidere vellet: et rustici gentiles obstitere: tandē in hoc conueniūt vt arbozem incideret: et super martinum ligatum cadere dimitterent: quā si ille signo crucis cadentem in partem aliā cōuersam cōcidere faceret: ipsi omnes in xpm crederent: quod dum factum esset: omnes ad fidem conuersi sunt. ¶ Cum in alio phano ignem misisset: et ventus irruens flamas in domū vicinā mitteret: signū crucis opposuit: et contra vim ignem in oppositam partem exussit. ¶ In vico leprosoꝝ aliud idolorum templū destruere volebat: sed et pagani resistebant. Eūq; diebus pluribus orasset: angelū eidē armati asstiterūt: et in gentes ipetū facientes eos in fugam verterūt: sicq; martinus propositum adimpleuit. ¶ Eū in pago educei aliud phanum distiperet: et gentes in eū irruerent: vniq; ipm gladio aggressus esset: nudus verticem exposuit: illeq; cōtinuo supinus corruit: et veniam postulauit. ¶ Alii etiā eū idem opus perficeret: et quidā nudato ense in eū irrueret: i ipso ictu ferrū de manu excessum nusq; comparuit. ¶ Apud treuerim puellā quandam paralyticā: que annis plurimis facerat: et ad extremā iā deducta fuerat: sua oratiōe cōtinuo sanauit. ¶ Seruum etiā cuiusdā tetradij maligno obsessum spiritu: imposita ei manu ab infestatione liberauit: et ipsum tetradij gentile ad christi fidē reduxit. ¶ In eadē etiā ciuitate ingressus domū cuiusdā diabolum vidit: et illum videre desit. Morq; demon quendā de familia arripuit: quē sanctus vir stridentē et strepētē immisso in ore eius digito ilico liberauit. ¶ Apud parisiū leprosum quendā horribiles aspectu deosculans: cōtinuo a lepra mūdauit. Fimbrie quoq; vestimentoꝝ eius excise: et egris alligatę: oēm infirmitatem expellebant.

De sanctis in mēse nouēbris occurrētibus. Fo. cclxxvii.

Cum filia cuiusdam arborij quartana labora-
 rer: et epistola quedam viri sancti manu conscri-
 pta casu ad arborij delata esset: pater illam su-
 pra pectus filie posuit: et protinus sanitatē res-
 cepit. **P**aulinum etiā quendā nobilē: qui vni-
 us oculi lumen amiserat: panniculo suo pupil-
 lam oculi tangens: continuo a cecitate eripuit.
Eidem quoq; viro: qui alias per gradus sca-
 le corruens pene facebat exanimis: martinum
 inuocāt: angelus per noctem apparuit: et ille
 sum mane de lecto leuauit. **Q**uadā die eidem
 diabolus assistit: et co: nu bouis cruentum in ma-
 nu tencus vni de suis permissē afferuit. **Q**ui
 concitus mittēs vnum ex eius rusticis pene ex-
 tinctum reperit: quē bos inguine dū pungere
 tur co: nu vulnerauit: quē ad se delatū sanctus
 martinus mox sanatū eleuauit. **A**nimalia etiā
 strationabilis ipsi obediebant. **N**ā canes leporē
 insequētes subsistere fecit: et serpentē flumen
 natantē retrocedere cōpulsit: canis etiā latrās
 sola ei iussione obmutuit. **A**b angelis et apo-
 stolis sepius visitabatur: et in eorū colloquio con-
 solabatur. **Q**uodā tpe p necessitate quadā va-
 lentianū imperatorē adijt: sed ille scies ipm
 velle petere: quod nolebat concedere: fores pa-
 latij ei claudij fecit. **S**ed cū talē repulsam ter-
 tio passus esset: orationē premitit: et vsq; ad au-
 gustū uentēs nemo sanuas ipsi claudere valuit.
Imperator: nō turbatur ei asurgere noluit: do-
 nec igne sellā regiā arripere: et ipm iā in pos-
 terioribus inflammante: assurgere compulsus
 fuit: etq; postulata omnia: ac munera concessit.
Cum ab eodē imperatore inuitatū esset: et epo
 primo potus oblatus esset: martinus postq; bi-
 bit: presbytero suo calicē dedijt: dicens nullum
 digniorē post se debere bibere: et indignū esse:
 vt imperator presbytero preferat. **Q**uadā
 vice dum in veste hispida a fello lat: incederet:
 et equites econtrarent: pāne factis equis p
 prer eius deformitate: a militantibus grauitē
 verberat. **S**z cū illi viā suam prosequi vellent:
 eoni nulla ratione moueri potuerūt: quousq; il-
 li culpam suam recognoscente: a martinoveni-
 am perierunt: et ab eodem vt abire possent obti-
 nuērunt. **D**um in quodā loco clericū lectū tes-
 nuem sibi strauissent: et ipse mollicie declinās su-
 per nudam humū iuxta mozem dormiret: nocte
 media camera accendit: et dum surgere nō pos-
 set vestimenta eius cōburuntur: sz ipse in igne
 illesus cōseruatur. **D**onach sigif cōcurrunt et
 ipm intactū oīno de medio ignis educunt. **I**n
 quadā sollemnitate celebraturus ad ecclesiā per-
 gens: pauperi nudo veste secreto tribuit: et ca-
 pa se vrcūq; potuit contexit. **E**t cū se preparā-
 dū spoliare capa nō auderet: eo q nudus esset:
 archidiaconus quasi indignatus vestem ei bre-
 uem et stricram attulit: quā martinus humiliter
 induit: et missam celebraturus accessit. **E**t dum
 celebraret: et sacramēta offerret: globus igneus

apparuit super caput eius. **E**t cum manus in-
 missa: vt moris est: eleuaret: et mancis lineis
 labentibus ex breuitate tunice: brachia nuda
 apparerēt: miraculose torques aurei et gēmat
 ab angelis deferuntur: et brachia eius operiun-
 tur. **D**ulce autē subtilitatis fuit erga demo-
 nes cognoscedos. **A**deo enim ei conspicabiles
 reddebant: vt apte sub quacūq; imagine ab eo
 cognoscerētur. **E**ū autē eidē diabolus in forma
 regis purpuratus et diadematus apparuisset:
 et xpm se esse diceret: martinus eidē dubitans
 rēdit: q xps se nec purpuratus: nec dyadema-
 te reuerentem venturū predixit: et q nisi xpm in
 ea forma qua passus est cerneret: ipm xpm mi-
 nime crederet. **Q**uo dicto diabolus disparu-
 it: et cellam fetore repleuit. **I**psē autē vir dei
 obitum suū longe presertuit atq; predixit. **I**n
 tercia dum condaren. dioecesim causa sedā de ali-
 cuius discordie visitasset: aliquā diu ibidem cō-
 moratus: virtū corporis cepit repere destituit:
 et discipulis indicantē se iā resoluī. **I**llis autē
 gregē dñi desolandum sētibus orauit ad dñm
 vt si adhuc p pso suo necessarius eēt ipm iaborē
 non recusantem: adhuc in vita presentī dimitte-
 ret. **E**t molestia febrium detentus in cilicio et
 cinere decumbebat: dicens in nullo alio decere
 christanum decedere. **O**cultis quoq; ac mani-
 bus in celum semper intentus inuictum ab ora-
 tione spiritum non relaxabat. **E**t cum esset mi-
 graturus vidit ante se diaboli assistere: eumq;
 mox licentiauit: eo q secum nihil haberet: sed
 ipsum abrahe sinus reciperet. **S**icq; anno do-
 mini. cccclxxvi. vite eius anno. lxxvi. episcopa-
 tus autem sui. xxxvi. a seculo feliciter transmī-
 grauit. in idus nouēbris. **A**rchadso et hono-
 rato imperatibus: vultus quoq; eius quasi iam glo-
 rificatus respēdit: ac chorū angelorū ibidē
 cōcines auditus fuit. **A**d cuius transitū pica-
 ues. sicut et turones conuenerūt: et vtriq; p cor-
 pore habendo piam contemplationē fecerūt. **N**o-
 cte autē media picaues. oēs circa corpus so-
 piuntur: corpusq; a turonicis per fenestrā etici-
 tur: et per ligerim flumē nauigio ad urbem tur-
 ron. cum gaudio deducit: et ibidē honorifice tu-
 mulatur. **H**ora nō eius transit: cū sanctus se-
 uerus eps coloniensis post martinianā loca san-
 cta circuiret: et voces in celo carantes audiret:
 vocato diacone interrogauit siquid soni vel cā-
 tus perciperet. **Q**ui cū auribus erectis: voces
 in celo audire se diceret: eps ei dixit: q eadem
 hora martinus turoni pōrifex e mūdo migrasset:
 quē concinētes angeli tunc eū ad celum addu-
 cerent. **Q**ui diē et horā notauit: et tunc martinū
 trāsmigrasse cognouit. **S**euerus etiā monachus
 qui eius vitam conscripsit: eadem hora in som-
 nis vidit martinum albis indutum vultu igneo
 simulantibus oculis: librum tenentē: celos ves-
 lociter ascendentem. **Q**ui euigilans a nuncijs
 venientibus auauit: martinū eadē nocte a corporo

re migrasse. Die autem depositionis ipsius: dñi beatus ambrosius mediolani celebrans inter p phertam et epistolā obdormisset: et diu expectatus post duas horas subdiaconus lectur? epi? nolam cum excitasset: enigmans dixit populo. Martinum turoni ep̄m quiescente: et se funeris eius obsequiū fecisse: sed ultimā orationē exaltar? cōplere nō potuisse. Illi dō diē notātes et hora: postmodū cōpererūt illū expirasse: et ambrosiū ep̄m ibidē cognitum eius exequias celebrasse. ¶ Scripsit autē hic beatus pontifex librum de trinitate fidē catholicā cōtinentē. ¶ De sancto Denā martyre. Ca. xlvij.

Menas

martyr in scythia metropoli phrygie salutarie passus est: tempore Diocletiani et maximi imperatorū. Qui ex nobili egyptiorū prouincia ortus sub duce agricolao terreno regis militans: deinde militie temporalis renunciās: secreta cōuersatione in heremo militauit. ¶ Cū autē imperatorū uarietas celebrarentur: et dñs ab omni populo immolaretur: ad urbem uenit: et ingressus theatrū dum idola execraretur: et se xp̄ianū libere p̄fiteretur: tēnus est a p̄sidente: et pyrro duci torquendus traditus est: qui primo eum in custodia usque mane reclu sit. Celebratis hō festis gentiliū. Denam eductum et sacrificare nolentem extēdi fecit: et neruis taurinis: ac bubalinis: atque uirgis diutissime cedi mandauit: deinde ip̄m in equuleo leuari: et uingulis laniari: ac lampadibus ad latera apposis inflammari: necnon cillicio madidato plagis eius fricari. Et demū carbones ignitos uulneribus supponi. Et cum hec oia patērisse me tolerasset: ligatis manibus: ac pedibus fecit illum per tribulos trahi: donec membra eius dissiparentur: deinde plūbatis illū cedi mandauit: et maxillas grauiter contundi. Et dñi in orbibus in cōfessione dñi pmaneret immobilis: nouissime ip̄m gladio aduerti p̄cepit: corp⁹ quoque eius igne consumi. Quod tñ furtiue a xp̄ianis de igne sublatū: et camelo impositū angelo duce ad montē quēdā delatū: et ibidē quo deus per suū animal ostēderet sepultū est: basilica de super edificata. Processu autē temporis ip̄m sanctum corpus constantinopolim translatū: ibique honore sitice conditū est. Passus est autem sanctus martyr. iij. idus nouēbris.

¶ De sancto Denā confessore. Cap. xlviij.

Menas cōfessor in sam

ni prouincia claruit tempore beati gregoriū pape. Qui solitariā uitam ducens: nihil aduersum suum: nisi pau

ca ap̄su vascula possidebat. Huc cū longobardus quidā in eisdē ap̄ibus rapinā uoluisset ingerere: prius ab eodē uerbo correptus est: et mox per malignū sp̄ritū ante eius uestigiū fatus. Sepe hō et uicina silua uenientes uisū fauim eius comedere conabantur. Quod ille deprehēsus: ferula quā portare manu cōsueuerat cedebar. Ante cuius uerba immanissime bestie rugiebant et fugiebant. Et que gladios formidare uis poterant: ex eius manus ictus ferule pertimescebant. Omnes hō qui ad se charitatis gratia ueniebant: ad eternę uite desideria accendebat. Et si quorum culpas per sp̄ritum agnosceret: nunquam ab increpatione cessabat. Cōsuetudinem hō eiusdem loci incole fecerāt: ut diebus singulis per hebdomadam unusquisque oblationes suas trāsmitteret: ut esset: quod ip̄e ad se uenientibus offerre potuisset. Quidā autē diues nocte cathērius quandā sanctimoniale rapuit: sibiq; illicito matrimonio cōiunxit. Quod mox ut uir dei cognouit: cum per nuncios acutus increpauit. Lūcū ille sceleris confusus ad eū accedere nō auderet: ne forte ip̄m durius reprehēderet: oblationes suas iter alioz munerum et misit: ut ei⁹ dona nesciens saltem susciperet. Sed uir dñi tacitus sedit: oblationes oēs cōsiderare studuit: et quas cathērius miserat per sp̄m cognouit: sp̄renit: et abiicit: dicens quod oblationes illius recipere nolebat: qui suā deo omni potētī acceperat. Qua ex re actū est: ut p̄sentes quoque timo: inuaderet: cū uir dñi tam scienter de absentibus iudicaret. Hic sanct⁹ uir post plurima perfectiōis opera ad xp̄m migravit. Hec gregorius. iij. dialogorū. cap. xxvi. ¶ De sancto uerano ep̄o. Cap. l.

Ueranus

ep̄iscop⁹ apud ciuitatem gaulitanam galliarum claruit tempore impatoris ualentis. Hic ex ip̄suis uerbis territorio nobilibus parentibus ortus: a puero deo deditus diuinis literis imbuit: adhuc iuuenis seculū dereliquit: et in ecclēia insignat: si iustis patrib⁹ cleric⁹ fact⁹ est. Et in uirtutib⁹ p̄ficiēs ad sacerdotale ordinē ascendit. Signisq; ingētib⁹ et multis polere cepit. Sed propter multos ad se cōfessores: fugiēs mundi glīam: uino tñ asinum pro comite ad ciuitatē gaulitanā deuenit: ubi dñi cēt draco immanissim⁹: quod hostes et aialia deuorabat: uerano oās ip̄m de specu in quo latebat extrē: seque cōpulit: eūq; se ut carulū mansuetū seclatē usque debrasonē deduxit: atque ibidem terre uiscerib⁹ introclusit. Deinde in atro draconis ecclēiam dei genitricis edificauit: ibique deo hūire cepit: uer⁹ cū nec ibi etiā latere posset nec